

P. Lucián OCD († 1976)

Elmélkedések a Szűzanyáról

1. Szűz Mária Szeplőtelen Szíve

Fogalma itt jelképül szolgál.

Jelképe az Ő egész belső világának, érzelmeinek, hajlamainak, Istenben rólunk alkotott világos megértéseinek, anyailag gyengéd és mégis ellenállhatatlanul erős szeretetének, amelyet Isten akaratából irántunk érez. A szív nálunk belső világunk nagyon kifejező jelképe. Éppen ezért, mikor arról beszélünk, hogy számunkra a Szeplőtelen Szív feltétlenül követendő mintakép, akkor arra gondolunk, hogy mindenben szeretnénk hasonlítani erre a jóságosan édes Mennyei Anyánkra. Szeretnénk úgy gondolkodni, mint Ő, úgy szólni mindenkire, mintha Ő beszélne a mi ajkunk által és úgy véghezvinni mindent, amint a Boldogságos Szűz tenné a mi helyünkben.

Ez nem valami álmatag és a valóságtól messze álló elgondolás, hanem ellenkezőleg, ez a legreálisabb megragadása annak, amit úgy nevezünk: lelkiélet. Mindnyájunkban él Mennyei Édesanyánk földi életéről valami eszményien szép elgondolás. Sőt úgy érezzük, a mai életbe is tökéletesen be tudnók illeszteni az Ő szeretetreméltó lényét. Mária tökéletesen tudna alkotni egy mai gyár munkásai között is, eszményi hivatalnok, kórházi ápoló, pedagógus lenne belőle. Nincs bennünk kétség afelől, hogy mintaszerűen végezni teendőit egy üzlet pultja mögött éppen úgy, mint egy hatalmas tömegkonyhában, vagy fodrászüzletben, vagy éppen a házimunkák útvesztőiben.

Vele járhatok az utcán, a villamoson, együtt csodálhatjuk a kilátást egy remek kiránduláson, együtt hordhatjuk a szentet és ott van a mindennapi étkezéseimnél is. A hangversenyteremben Ő is élvezi a zenét és sugárzó szeretettel takarít velem együtt el elhagyatott betegnél, vagy Isten templomában. Mária mindenütt ott van velem, és nem teszek Nélküle egy lépést sem, mert gyermeknek érzem magam és a gyermeknek édesanyára van szüksége. Azt is tudom, hogy ez nem csak számomra a boldogság forrása, hanem igazi gyönyörűség az Ő anyai Szíve számára is. Ha így rendezem be életemet, rövid idő alatt nagyot haladhatok a tökéletesség útján, elérhetem a Krisztusban való nagykorúságot. És ki ne akarná ezt?

Érdemes felfigyelni arra a kifejezésre is, Szűz Mária Szeplőtelen Szíve. Világos, hogy egy anyai szív nem hordhat magán szeplőt. A bűn szeplőjét, amire ez a kifejezés vonatkozik, csak a lélek hordhatja magán, és éppen ez soha nem szennyezte be a Boldogságos Szűz lelkét. A Szeplőtelen Szív követőinek tehát kíméletlen harcot kell indítaniuk a bűn ellen. Hadüzenet ez a sátán felé. Sőt, nem csupán hadüzenet, hanem szünet nélküli harc a sátán, tehát a bűn ellen is. Erre vonatkozik az Úr szava is: "Nem azért jöttem, hogy békét hozzak a földre", vagyis Krisztus követőinek állandó harc lesz az osztályrészük a bűn, a test, a romlott világ ellen. Azzal természetesen számolnunk kell, hogy akik ezt az életet vállalják, azokat a világ nem fogja jó szemmel nézni, azokat mintegy kiveti magából. De nem kell félnünk, az isteni Mester sorsa lesz a mi osztályrészünk is: "Ha engem üldöznek, akkor titeket is üldözni fognak." Az igazi keresztény jellem így alakul ki bennünk. Nem szabad alkudoznunk a sátánnal, mert aki alkuba bocsátkozik vele, az biztos vereségre számíthat.

Mi nem követhetjük a Szűzanyánkat a szeplőtelenységben, de az módunkban áll, hogy állandóan és derekasan küzdjünk a jóért, harcoljunk a bűn ellen önmagunkban és másokban. Ennyit azonban feltétlenül meg kell tennünk! Ha pedig úgy érezzük, - és méltán -, hogy gyengék vagyunk, mondjuk őszintén, a szívünk mélyéből érezve ennek szükségességét: SZŰZ MÁRIA SZÍVE, LÉGY MENEDÉKÜNK!

2.Szűz Mária Tisztaságos Szíve

Ha a Jóisten úgy érezne, mint mi, akkor mostanában ugyancsak elfutná a szemét a szomorúság könnye, midőn a földre tekint, annyi itt a tisztátalanság bűne. Volt azonban idő, amikor boldog örömmel nézett le a mennyek magasából, mert élt a földön egy olyan teremtménye, akiben még az Ő isteni szeme sem láthatott semmiféle szennyet. A kis názáreti Szűz volt ez a csodálatos tiszta lény. A magyar nyelv nagyon kijező, midőn Őt "Tisztaságosnak" nevezi. Ez a szó lelki és testi tisztaságnak felső fokát jelenti. Ilyen csak egy volt: Mária!

Szeplőtelen Szívéből minden erények illata áradt, de a tisztaság erénye oly nagyfokú volt Benne, hogy fogalmainkban úgy szerepel, mint maga a megtestesült tisztaság. Isten rendkívüli ajándéka folytán még a kísértés árnyéka sem tudta Szívét megközelíteni. És milyen nagy erő az Ő tisztasága: ha súlyos kísértéseinkben Hozzá menekülünk, hanyatt-homlok menekül tőlünk is a kísértő. Az egyik egyházatya szerint még Szent József is Máriának köszönheti szűzies tisztaságát. Aki állandóan az Ő édes társaságában él, az lassanként maga is Hozzá hasonló, egészen tiszta lesz.

A tiszta ember tiszteletet parancsol, mert már nem is a föld lakóihoz, hanem az ég angyalaihoz hasonló. A tiszta szívben Isten lakik és ez az Isten-közelség valahogy kiül annak az embernek egész lényére. Közelében nem mernek csúnyán viselkedni, vagy beszélni az emberek. S ha ez igaz közönséges embereknél is, mint amilyenek mi vagyunk, mit kell gondolnunk a Boldogságos Szűz szinte varázslatos hatásáról! Vagy talán mi magunk nem éreztük, hogy jobbak vagyunk a közelében? Meg kell hódítanunk a világot, s ezt csak a szív tisztaságával érhetjük el. A Szeplőtelen Szív kis gárdája elindul és győzni fog a sátán ellen vívott harcban, ha követi szelíd vezérét, a Tisztaságos szent Szüzet.

SZŰZ MÁRIA ÉDES SZÍVE, LÉGY A MI MENEDÉKÜNK!

3.Szűz Mária Ártatlan Szíve

Belenézek egy gyermek szemébe és megcsodálom a szeméből rám sugárzó lelkének ártatlanságát. Beletekintek az édes Szűzanya szemébe és magával ragad szívének-lelkének mennyei ártatlansága. Miért van ez? Miért lenyűgöző még az eldurvult ember számára is az ártatlanság varázsa? Mert megsejt, megérez valamit Istenből, a földön túlra utal, mely megtorpanást parancsol és tiszteletet ébreszt.

Az ember eredeti állapota az ártatlanság állapota volt, s ezt az állapotot rontotta meg a bűn. Az ember öntudatlanul is visszavágyik ebbe az állapotba és valósággal érzékenyül, midőn találkozik vele. Az ártatlan lelkű embert, ha mégoly kicsiny gyermek is, irigylis a bűnös felnőtt. De ha felnőtt emberben talál ártatlanra, azt megcsodálja és minden tiszteletet megad neki, mert érzi: ez többet tett ártatlanságával, mint ő egész életművével.

A Boldogságos Szűz Szeplőtelen Szívének ártatlansága egyedülálló, mert Benne a bűnnek árnyéka sincs. Ez az ártatlanság Benne elragadó kedvességgel, határtalan jósággal párosul és oly nagy szeretettel, amely Isten szeretete után a legnagyobb. Rá igazán illik Móra Ferenc költeményének két sora, amelyet a gyermekről írt: "... A létnek napja ő, estellik, hogyha megy, hajnallik, hogyha jó ..."

Büntelen ártatlanságával mindenkit meghódít és az erény illata Benne oly csábító, hogy aki Őt csak egy kisé is megismerte, "kenetének illata után fut" (Énekek éneke). Ha nagy kerítő a bűn, akkor nemes értelemben a legnagyobb hódító erő az ártatlanságban rejlik.

Mi az ártatlanság titka? Elvetni mindazt, ami bűn, vagy ami bűnre vezet. Hosszú kemény harccal még az ártatlanság is visszaszerezhető, amit már elvesztettünk. A hosszú küzdelemben a lélek megszépül, kisimul, ártatlanná lesz, s a szem már ennek fényét tükrözi. Mily kedves lesz a Szeplőtelen Szív előtt ez a harc az ártatlanságért! Mikor kezdjük el? Vagy már elkezdjük?

4. Szűz Mária Szent Szíve

Kétféleképpen mondhatjuk valakiről, vagy valamiről, hogy szent: vagy azért, mert Istennek szentelt, vagy pedig azért, mert az erények hősies gyakorlata és személyes életszentsége révén lett azzá.

Édes Szűzanyánk Szeplőtelen Szívéről mind a kettőt elmondhatjuk.

Ha volt a földön Istennek szentelt személy, akkor a Boldogságos Szűz a legkiválóbb értelemben az volt. Isten ugyanis önmagának választotta Őt öröktől fogva, s az időben személyes jelenlétével szentelte meg legtökéletesebb teremtményét. De még a megszentelődés is Szeplőtelen Szívén keresztül történt, hiszen Szent Ágoston szerint szerint boldogabban fogadta Szent Fiát Szívébe, mint hordozta testében. Az angyal szavai ugyanis Szívébe hatottak (egész benső világában), s a kegyelmi megszentelődés már megtörtént, midőn Szent Fiát testében foganta.

Mondanunk sem kell, hogy minden szentek fölött áll a mi édes Szűzanyánk életszentség és erények dolgában. A teremtményi tökéletesség mintaképe Ő ebben. Az életszentség nem külsőségeken alapszik, hanem a lélek Istennel való telítettségén, s ha valamiképpen a külsőn is meglátszik, úgy ez csak a lélekből áradhat a testre. Tehát ismét csak a Szeplőtelen Szív a Boldogságos Szűz életszentségének forrása. "Belül csupa szépség" - mondja róla a zsoltáros.

Hogyan érte el ezt Mária? Mindig Isten akaratához, minden szentség örök Normájához alkalmazkodott, akkor is, ha az emberi természetnek érthetetlen vagy kellemetlen volt. Akarata átölelte Isten akaratát, örömben és szenvedésben egyaránt. Sohasem tagadott meg semmit az Úrtól, de önmagától mindent. A szeretet éltette és érlelte meg az életszentségre ilyenformán, hiszen a szeretet az akarat aktusa. Mily egészséges lesz a mi lelki életünk, ha így törekszünk édes Szűzanyánk nyomában az életszentségre!

5.Szűz Mária Hűséges Szíve

A hűség ritka erénye a földnek. A legtöbb ember könnyedén túlteszi magát rajta. Annál szebb, mikor egy emberlélekben felragyog ez az erény.

Mi is a hűség? Kitartani egy személy, vagy egy eszmény mellett a meggyőződés erejében. Nem elég csak kitartani valaki, illetve valami mellett, mert ez a kitartás származhat egyszerű kényszerből is, pl. egy rabszolga esetében. A hűséghez tehát feltétlenül szükséges a meggyőződés, ami kitartásra készítet. A mi esetünkben ez a meggyőződés mindig természetfeletti indítóokból fakad. Példa van rá bőven a profán és az egyházi életben. A hitves kitart házastársa mellett, nem azért mert szereti, hanem Istennek tett esküje miatt (***) ; a fogadalmas kitart hivatása mellett, nem azért, mert érzi ennek a hivatásnak boldogító voltát, hanem azért, mert amit egyszer Istennek adott, azt semmiért és senkiért vissza nem veszi. Ez a hűség. Nagyon megkönnyíti a hűséget az, ha átéljük annak szeretetét, akihez hűségesek vagyunk. Ha Istenről van szó, ez szerinte magától adódik, mert hiszen “Isten előbb szeretett minket”. Mi tehát Isten szeretetének adósai vagyunk. Akiben él a hit szelleme, az nem lehet hűtlen Istenhez.

Édes Szűzanyánk esetében nem csodálkozhatunk, hogy Benne oly magasztos fokban megvolt a hűség erénye, mert Istent tökéletes szeretettel vette körül. Ő nem is tudott volna hűtlen lenni a jó Istenhez. Egész élete és egész lénye, minden gondja és minden gondolata csak Istené volt. A csapások, a szenvedések minket nem egyszer elkeserítenek, szinte eltávolítanak Istentől. Nem így a mi édes Szűzanyánk! Ő feltétlen hűséggel ragaszkodott az Úrhoz, magára nem is gondolt. A szenvedésekben még szorosabban ölelte magához Isten szent akarátát, mert Szívében állandóan égett a hűség lángja.

Talán sok tennivalónk lesz e téren is, hiszen nyomorúságokban oly gazdagok vagyunk! Szelíd alázattal kopogjunk édes Szűzanyánk Szeplőtelen Szívén, hogy fogadjon be minket is oda, és ha mi gyarlóságunkban elhagynánk a hűség útját, úgy Ő legyen a mi támaszunk.

(***Ha például ha a “szeretet” idővel megszűnne, akkor is kötelez a házastársi hűség, mert ennek nem az érezhető szeretet az alapja, hanem az a másik, amely a hittel és a reménnyel egyetemben az Isten ajándéka - amit mindenki meg is kap (“bár szenvedések közepette”), feltéve, hogy törekszik, vágyakozik rá. Ehhez viszont az is szükséges, hogy Istent mindenek felett szeressük, még házastársunk felett is. Ezért, ha megesne netán, hogy már nem “szeretjük” őt többé, de Istennek az az akarata, hogy tartsunk ki mellette hűségesen, mint ahogy annak idején ünnepélyesen, szabad akarattal meg is fogadtuk Előtte, akkor, ha másért nem, Isten iránti szeretetből törekedni kell rá. Így mondhatjuk, hogy a (házastársi) hűségnek nem a (házastárs iránti érezhető) szeretet, hanem az Istennek tett ígéret a végső, legfontosabb alapja. Ami persze nem zárja ki, sőt meg is kívánja az igazi, önzetlen szeretetet, hisz enélkül nem lehetséges (az “érezhető” szeretet az, ami több-kevesebb ideig hiányozhat).

6. A rózsafüzér titkai: Az angyal hírül adja a megtestesülést

A názáreti kis ház, ahol Mária lakott, csendet és békét lehel. Nincs gazdag berendezés, de ami van, az tiszta és rendes. Mária ruhája egyszerű, ízléses, rendszerető és gondos kezek munkája. Éppen imádkozik. Fejét lehajtja, egész lényéből sugárzik az összeszedettség és valami természetfölötti nyugalom. Úgy érzem, vétek lenne most megzavarni, de ha mégis vennék magamnak annyi bátorságot, hogy odamenjek és megszólítsam, nagyon nyugodtan, szelíden felemelné a fejét, rám nézne és kedvesen megkérdezné, mit kívánok tőle.

Elárad rajta a természetfelettség és mégis olyan egyszerű és természetes minden szava, minden mozdulata. Egy közülünk. Ember, mint én is. Mégis egészen más! Van rajta, benne valami, amire nincs szó, nincsen képzelet, csak megérezni lehet, csak gyönyörködve csodálni és bámulattal, tisztelettel szeretni.

Az Úr választotta Őt. Az idők teljességében megnyílik az ég, és Isten elküldi hozzá egyik főangyalát, Gábrielt. A kis szobát szokatlan fény tölti be. Üzen az Úr. A Mindenható Isten üdvözlését küldi kis teremtményének. Csodálkozik az ég, elámul a föld: ilyen még nem történt soha! “Üdvözlégy kegyelemmel teljes! - mondja az angyal. Az Úr veled van. Áldottabb vagy minden asszonynál” (Lk 1,28).

Még Mária is “zavarba jött a szavak hallatára és gondolkozni kezdett a köszöntés értelmén” (uo.29) - jegyzi meg az evangélista. Az angyal azonban megnyugtatja. Tudtára adja, hogy ő lesz a Megváltónak, Isten Fiának édesanyja.

Mária nem kételkedik, nem ellenkezik, nem sír és nem lelkendezik, hanem halkán szól, egyszerűen és alázatosan peregnék ajkáról a csendes szavak: “Az Úr szolgáló leánya vagyok, történjék velem szavaid szerint” (uo. 38).

És az, ami megragadja, szinte rabul ejti az embert: angyal szólítja meg, az Úr üdvözli, isteni bókokat hall, hihetetlen méltóság birtokosa, hiszen Isten Anyjává lesz, egyik pillanatról a másikra; és Ő az Úr szolgálójának nevezi magát és egyszerűen elfogadja azt, amit az Úr akar. Az adott esetben igazán nemes, mondhatnám előkelő magatartás. Ó, milyen nagy vagy, kis názáreti Szűz!

Nem is tudom mi nagyobb itt: Isten leereszkedése parányi kis teremtményéhez, vagy a teremtmény felmagasztalása egészen az isteni magaslatokra? Mindenesetre példakép vagy, kis 15 éves Szűz Mária, akit nemcsak csodálni lehet, hanem követni is az egyszerűségben, a természetfölöttiségben, a lélek összeszedett békéjében, a szelídségben és az igazi alázatosságban.

7. A rózsafüzér titkai: Mária meglátogatja Erzsébetet

Van valami, aminek a szentek sem tudtak ellenállni - igaz, nem is akartak! -, és ez a szeretet áldozatokra serkentő ösztönzése. Az Isten szeretetétől égő lélek olyan, mint tavasszal az áradásig megduzzadt folyó: ki kell lépnie a medréből. Az ilyen lélek nem maradhat magában a benne eláradó, lobogó isteni étellel. Mennie kell, hinteni szertesét ezt az életet, adni, és ismét adni, elmondani túláradó szeretet-örömét olyanoknak, akik megértik őt.

Ilyesvalami történt Máriával is. Isten eleven temploma lett, a Szentlélek jegyese, a Megváltó Édesanyja, csordultig telve a szeretet életével. Milyen boldogan kiáltana bele most az emberek lelkébe: ébredjétek, eljött közénk Isten, a mi Megváltó Istenünk, vége a sátán rabságának, már közöttünk van a mi Megszabadítónk!

Az angyal ajkáról értesült, hogy rokonával, Erzsébettel is valami csodálatos dolog történt. Fiat fogant örökségében, mivelhogy "Istennél semmi sem lehetetlen" (Lk 1,37).

Érdekes dolgokat mond azután az evangélista. Mária "Zakariás házába érkezve köszöntötte Erzsébetet. Alighogy Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, följongott méhében a magzat és Erzsébetet eltöltötte a Szentlélek." (Lk 1,40-41). Nem előbb, hanem abban a pillanatban midőn Mária köszöntését meghallotta, akkor árasztotta el a Szentlélek, sőt az édesanyja méhében lévő magzat is felujjongott erre a hangra.

Érdemes erre a körülményre felfigyelni egy kissé. Megszólalt az, akiben az Isten élt, akinek a lelkében a kegyelem teljessége megvolt és szavának hangja kegyelmet közvetített, a Szentlelket közölte, örömet árasztott és megszentelte az anyja méhében fejlődő magzatot. Milyen hatalom birtokosai lehettek, ti is lelkek, ha a kegyelem életét élitek, ha titeket is eltölt a Szeretet Lelke! Nem az a nagy, aki sokat tud, akinek fényes tehetségei vannak, aki szép és egészséges, hanem az az igazi nagyság, aki elhősít a sátántól egy lelket a szeretetével, aki az életével győz meg másokat a krisztusi élet igazi voltáról, aki örömet, benső lelki örömet tud árasztani maga körül, akinek példája vagy egy-két egyszerű szava megtéréseket eszközöl. Ilyen volt Mária földi életében, mert élt benne az Isten.

Lehet-e ennél nagyobb öröm? Itt a földön nem létezik ennél igazabb öröm. Mária is ezt élte át, mert amikor Erzsébet boldognak mondta őt, mert hitt az Úr szavának, akkor a Boldogságos Szűz lelkéből tényleg kicsordult a túláradó boldogság szava és elhangzott az első Magnificat.

8. A rózsafüzér titkai: Jézus születése

Nemcsak maga az első karácsony, de annak előzményei és az azt követő események is komoly megfontolásra készítetnek bennünket. Ha tőlünk kért volna tanácsot a Jóisten, mi bizony egészen másként intéztük volna - gondolom - mindent, s így természetesen a gyakorlati lelki életünket legmélyebben érintő tanulságoktól is elestünk volna. Szerencsére az örök Bölcsesség mindent az Ő remek elgondolásai szerint intézett, s így most alkalmunk van ebben is megcsodálni.

Mikeás jövendölése szerint Betlehemben kell megszületnie a Magváltónak. Igen ám, de Mária és József Názáretben laknak, és az idő sürget, hiszen lassan kilenc hónapja már annak, hogy elhangzott az angyali üdvözet.

Ez igazán nem probléma a Mindenhatónak. Feltétlen akaratával int Róma akkori urának, a Birodalom császárnak, és Augustusz kiadja a népszámlálási rendeletét. Így Máriának és Józsefnek, akik a betlehemi Dávid király leszármazottai, Betlehembe kell menniük, hogy ott jegyezzék fel őket a népszámlálók. A maga akaratából nem kelt volna útra Mária, de az események úgy alakultak, hogy neki el kellett mennie Betlehembe, és ebben már Isten akaratát látta, mint tudjuk, nagyon helyesen. Az események a mi életünkben sem vak véletlenek. Mindig megláthatjuk azokban Isten akaratát.

Betlehemben nem tudnak Máriának szállást szerezni, mert nagy sokaság gyűlt már össze a népszámlálásra. A város mellett egy barlangistálló fogadja be őket. Itt születik a Megváltó! Mi nagy oktalanul megcsóváljuk a fejünket: hát ezt azért még sem kellett volna így intézni! Isten azonban nagyon jól tudja, mit tesz. Azt akarta, hogy a Szűz szülése tanúk nélkül történjék, és csak kevesen tudhattak róla a születés után is. A Gyermekek ugyanis majd hamarosan menekülni kell, és pedig észrevétlenül, hiszen Heródes gyilkos terve már-már a megvalósítás küszöbén áll.

No és a betlehemi istálló az igénytelenség örök mintája marad és millió szegénynek válik vigasztalásává. Mária ajkán nincs zúgolódás, arcán a Lélek mélyéről fakadó béke és természetfölötti boldogság sugárzik. Ezek mind múltó dolgok és ha a Mindenható így látja jónak, akkor ő is így akarja. Különben is a kicsi Gyermekekben minden az övé, a többi úgy sem számít. Az Ő ügyüket egészen az Isten intézi, minek nyugtalanodjunk!

Gyönyörűséges Istenre hagyatkozás! Vajon mikor értjük meg mi is úgy, mint Mária? Mikor lesz nekünk is egyetlen gondunk Isten akaratának tökéletes teljesítése? Mikor tudunk mi is odabújni Isten ölébe, mint egy gyermek, hogy ne féljünk a föld bajaitól, hiszen az Ég Ura velünk van!

Máriát csak a kicsi Jézus érdekli. Szinte látom, mint mosolyog vissza arra a szempárra, amelyikből maga Isten mosolyog rá. Pólyába takargatta kis fiát, - mennyi gyönyörűséggel és szeretettel - és jászolba fektette. Ezt a jászolba fektető mozdulatot remekül fejezi ki a latin szöveg: "et reclivavit cum in praesopio". Nem lehet ezt egy szóval lefordítani, de körülbelül azt fejezi ki, hogy gyengéden föléje hajolva fektette bele a kis jászolba. Nézte, szerette, imádtá. A szemlélődő imádság örök mintája!

Csendes elmerüléssel szemlélte és hallgatta az egyszerű pásztorok hódolatát, a hívő zsidóság zsengeje voltak ők. Majd napkelet három fejedelme mutatta be ajándékait a királyok Királyának, mintegy a pogányságot képviselve a jászol előtt.

Ki tudja, megértette-e Mária mindezt a maga tejes egészében, de bizonyára hallgató figyelemmel élte át ezeket az eseményeket, és mint megannyi Isten-üzeneten: elgondolkodott rajtuk.

Minden egyes eseményben hozzánk is szól az Úr; vajon meghalljuk és megérthetjük-e szavát mindig?

8. A rózsafüzér titkai: Szűz Mária mennybevétele

Szűz Mária életében is elérkezett az a pillanat, amely egyszer valamennyiünk osztályrésze lesz: elszenderült az Úrban. Halála nem volt félelmetes, hanem inkább gyönyörűsége és vigasztaló, olyanformán, mint mikor egy rózsaszirm le hull a virágról. A lélek elvált a testtől, nem szomorú gyötrelmekre, hanem édes, boldog találkozásra az odafent-valókkal. A halál rendesen azok számára jelent szomorúságot, akik még itt maradtak. A Boldogságos Szűz esetében nem így volt. Akik halotti nyoszolyája körül álltak, azok valami megmagyarázhatatlan örömet és békét élveztek, maga a szent Szűz pedig úgy látszott, mintha boldog álomba szenderedne.

A hagyomány szerint az apostolok ez alkalommal valamennyien együtt voltak Jeruzsálemben és akik Jézus feltámadásának és mennybemenetelének tanúi voltak, azok ámulva látták a Boldogságos Szűz feltámadását és dicsőséggel teljes mennybevételét is. A halál és feltámadás, illetőleg a mennybevétel között nagyon rövid idő, valószínűleg csak pár óra telt el, mert sehol sem történik említés Szűz Mária sírjáról, sem pedig a hagyomány nem tud róla. Ez a bűn nélkül való test nem kerülhette el a halál egyetemes törvényét, de az isteni akarat kivette az enyészet törvénye alól.

A Boldogságos Szűz mennybevételét nem úgy kell elképzelni, mint azt rendesen ábrázolni szokták. Nem angyalok emelték az égbe, mert hiszen erre semmi szükség nem volt. A megdicsőült test tulajdonságai közé tartozik a könnyedség adománya, amelynél fogva a gondolat sebességével juthat el oda, ahová akar. Mária pedig, miután feltámadt halottaiból, már megdicsőült testben élt; ha tehát voltak körülötte angyalok, az csak azért történt, hogy hódolatukkal és szeretetükkel körülvegyék, nem pedig azért, hogy segítsenek neki. Nem követünk el tehát semmiféle dogmatikai hibát, ha azt állítjuk, hogy Mária saját erejéből felment a mennyekbe (vö. Szent Tamás + suppl.q.84, a.1.ad 1.). Mivel azonban ez az erő nem természetéből forrásozott, mint Jézus Krisztusnál, hanem Istentől kapta, azért mintegy megkülönböztetésül, Jézus mennybemenetelével szembeállítva Mária mennybevételéről szoktunk beszélni a közfelfogásnak megfelelően.

Isten és a mennyország boldog lakói előtt nem közömbös földi pályafutásunk, haladásunk a lélek kiteljesedése felé, vagy esetleges bukásaink sem azok. Minden rendelkezésükre álló eszközzel igyekeznek előmozdítani végső győzelmünket. Leírhatatlan örömet jelent ezeknek az önzetlen lelkeknek, ha végül győztesen közéjük vonul egy-egy emberi lélek, miután földi életét befejezte. A képzelet szegényes ahhoz, hogy méltóképpen ecsetelje azt az ujjongó, repeső örömet, ami betöltötte az eget, mikor Mária, a Mennyország Királynője, a siralom völgyéből diadalmasan bevonult vég nélküli boldogság honába.

Azóta sem pihenhet mindaddig, míg teljes nem lesz a választottak száma. Könyörög, közbenjár értünk, ad és újra ad, mert Mária nemcsak Királynő, hanem Anya is, a mi édes mennyei Anyánk!

10 . A rózsafüzér titkai: Mária mennyei megkoronáztatása

Megtörtént Mária diadalmos bevonulása a mennyei karok és rendek közé. sem azelőtt, sem azóta nem volt ehhez hasonló jelenet a szentek országában. Ez a diadalút azonban csak kezdete, bevezetése volt a mennyei ünnep fénypontjának, Szűz Mária megkoronáztatásának.

A lelkek világában mindent a lélek mértékével mérnek. Ha Szűz Mária mennyei megkoronáztatásáról szólunk, nem valami drágakövekkel kirakott aranykoronára kell gondolnunk, hanem a kegyelmek egészen különleges teljességére, a rendkívüli Istenközelségre és mindezekből kifolyólag a dicsőségnek olyan túláradó fénye, amely az összes angyal és szent fölé emeli Máriát. Így méltán mondja róla az Egyház liturgiája: Angyalok és szentek Királynője.

Gyermekes dadogás lenne, ha ezt a mennyei felmagasztalást megkísérelnénk elmondani. Még szótárunk is olyan szegény, hogy nem tudnánk magunkat helyesen kifejezni. Ehelyett inkább hitünk hódolatát mutatjuk be a Mennysország Királynőjének a dogmatika világosságában.

Mint Királynőnek, Szent Fia jobbján van a helye. Ez annyit jelent, hogy közvetlen Isten után helyezkedik el rangsorban, nagyságban és hatalomban, dicsőségben és boldogságban. Szűz Mária nem Isten, de az angyalok felett áll és következőleg a szentek felett is, mert közvetlenül Jézus Krisztus dicsőségéből és boldogságából részesedik. Része volt Jézusnak a megváltás művében, éppen ezért részesülnie kellett annak győzelmében és uralmában is.

Ez az uralom az isteni gondviselés irgalmas szeretetének a műve, hiszen Mária az Ég Királynőjének rangjában is elsősorban Anyánk marad és úgy gondoskodik rólunk, mint a legjobb és leggazdagabb anya gondoskodhat gyermekéről. Remek fényt vet ez magára Istenre is. A Teremtő Isten nem despota, nem kényúr és zsarnok, hanem Ő a végtelen Jóság, Szeretet és Irgalom Istene, Aki határtalan szeretetében Anyát ad nekünk, hogy lelkünk annál biztosabban eljusson az örök célba.

Az Örök cél: Isten, az Ő boldogító színről-színre való látása. Isten végtelen, mi végesek vagyunk. Őt felfogni és megérteni tökéletesen soha nem tudjuk, de az ámulat szeretetével fogjuk Őt körülvenni az örök boldogságban, mert az öröklét nem lesz hosszú ahhoz, hogy Benne mindig új és új szépségeket pillantsunk meg. Olyanokat, amelyek messze felülmúlják mostani teológiai tudásunkat. A megismerést nyomon követi bennünk a szeretet és ez tesz majd mindenkit mérhetetlenül boldoggá, amelyet csak növel az a biztos tudat, hogy ennek a boldogságnak soha nem lesz vége.

Ezeket az igazságokat nem foghatja fel az az ember, aki csak a testnek él. A Lélek valóság akkor is, ha vannak, akik azt tagadják. Ha pedig van lélek, akkor van örök élet is és van Isten, Aki ezt az örök életet önmagában betölti, gazdagítja és végtelenül boldoggá teszi. Istent csak a dicsőség fényében láthatjuk meg. Ez volt Mária örök boldogságának kapuja, ez lesz a miénk is. Az ő dicsőségének ragyogása közvetlenül Isten után következik, ami dicsőségünk és boldogságunk mértéke pedig a szeretetnek és erényéletnek a foka lesz, amit mi itt a földön gyakorolni tudunk. A jó Isten már készen áll kegyelmeivel, hogy segítsen nekünk, a többi kizárólag rajtunk múlik!